

PROFESORII SECOLULUI XXI

ISSN 2734 – 6552 ISSN-L 2734 - 6552

Nr. 15. OCT 2024

COPERTĂ REALIZATĂ DE LUPU ANDREEA

APARE LUNAR PE SITE-UL

<https://asociatiaeducationalaimpreunagalati.ro/>

Revistă electronică de resurse educaționale

Profesorii secolului XXI

ISSN 2734 – 6552 ISSN-L 2734 - 6552

cu apariție lunară pe <https://asociatiaeducationalaimpreunagalati.ro/revista>

Telefon: 0740.540.525

Coordonatori revistă:

Prof. Tănase Camelia, Colegiul Economic “V. Madgearu” Galați

Prof. Carp Monica, Colegiul Economic “V. Madgearu” Galați

Prof. Neculiță Emanuela, Colegiul Economic “V. Madgearu”
Galați

Tehnoredactare:

Tănase Leonardo, Școala Gimnazială Specială “Constantin Pufan” Galați

Membri în colectivul de redacție:

Profesor: Neculiță Emanuela - Colegiul Economic ‘Virgil Madgearu’ Galați

Profesor: Hărăbor Iulia - Colegiul Economic “Virgil Madgearu” Galați

Profesor: Tănase Camelia - Colegiul Economic “Virgil Madgearu” Galați

Profesor: Pintilei Nicoleta Aura - Colegiul Economic Administrativ Iași

Profesor: Silaghi Adriana Orhidea - Colegiul Economic ”Gheorghe Dragoș” Satu Mare

Profesor: Soisun Raluca Miruna - Colegiul Economic “Ion Ghica” Bacău

Prof.Ec. Pruteanu Mioara - Colegiul Economic “Ion Ghica” Bacău

Profesor Carp Monica - Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Galați

Tănase Leonardo, Școala Gimnazială Specială “Constantin Pufan” Galați

Profesor: Maximiuc Ariadna – Cristina - Liceul Teoretic „Alexandru Ioan Cuza” Iași

Cuprins

Profesor: NECULIȚĂ EMANUELA - Colegiul Economic 'Virgil Madgearu' Galați _____	1
Start în carieră prin Erasmus+ VET _____	1
Profesor: HĂRĂBOR IULIA - Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați _____	3
Influența îngrășămintelor asupra creșterii grâului _____	3
Profesor: TĂNASE CAMELIA - Colegiul Economic "Virgil Madgearu" Galați _____	11
Organizarea contabilității agenților economici - MODULUL BAZELE CONTABILITĂȚII clasa a IX ____	11
Profesor: PINTILEI NICOLETA AURA - Colegiul Economic Administrativ Iași _____	15
Exemplu de bună practică - FE MARKETING VISION SRL _____	15
Profesor: Silaghi Adriana Orhidea - Colegiul Economic "Gheorghe Dragoș" Satu Mare _____	17
Tipuri si forme de turism _____	17
Profesor: SOISUN RALUCA MIRUNA - Colegiul Economic "Ion Ghica" Bacău _____	19
MITURI VII ÎN LUMI MOARTE _____	19
PROF.EC. PRUTEANU MIOARA - COLEGIUL ECONOMIC "ION GHICA" BACĂU _____	22
METODE INTERACTIVE DE ÎNVĂȚARE REALIZATE ÎN PARTENERIAT CU AGENȚII ECONOMICI _____	22
Profesor Carp Monica - Colegiul Economic „Virgil Madgearu” Galați _____	24
Strategii didactice pentru stimularea lecturii în rândul elevilor cu dificultăți de învățare _____	24
Tănase Leonardo, ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ „CONSTANTIN PUFAN” GALAȚI _____	27
Cum adaptăm spațiile pentru copiii cu nevoi speciale _____	27
Profesor: Maximiuc Ariadna – Cristina - Liceul Teoretic „Alexandru Ioan Cuza” Iași _____	29
Interdisciplinaritatea – captator al atenției minorului _____	29

**Profesor: NECULIȚĂ EMANUELA - Colegiul Economic ‘Virgil Madgearu’
Galați**

Start în carieră prin Erasmus+ VET

Proiectul Erasmus+VET cu numarul 2023-1-RO01-KA121-VET-000118937, al treilea din cadrul acreditarii VET, a vizat realizarea a două tipuri de activități: mobilități de formare profesională pentru 23 elevi de clasa a 11a (nivel IV de pregătire)- stagii de pregătire practică de 2 săptămâni la companii de profil din Portugalia și Spania și activitati de job-shadowing pentru 5 profesori VET, desfășurate la licee cu profil similar din Germania și Spania.

Stagiile de formare pentru elevi au avut loc in perioadele 18-29.03.2024 in Barcelos, Portugalia si respectiv 15-26.04.2024 in Valencia, Spania. Cele două companii intermediare, Mobility Friends și Esmovia au facilitat incheierea de acorduri de parteneriat cu șase companii de primire din Barcelos și una din Valencia.

Pentru majoritatea elevilor beneficiari (mai ales pentru cei 10 din programul de incluziune) a fost prima iesire din țară, din mediul familial, prima demonstrație de maturitate, de management eficient/mai puțin eficient al timpului, spațiului, emoțiilor, temerilor, stresului, banilor, al sarcinilor de lucru. A fost o oportunitate de dezvoltare personală, de a-și valoriza abilitățile de comunicare intr-o limba de circulație internationala - engleza, a fost primul contact cu o alta limba europeana. Au invatat sa utilizeze aplicatii online de traducere, pentru a rezolva diverse sarcini de lucru, făcând astfel inca un pas inainte către digitalizare. Au invatat sa lucreze in echipe multiculturale, să aprecieze cultura organizațională a companiilor de primire, au dobândit plus-valoare profesională, aplicând practic cunoștințele teoretice acumulate la școală.

Au învățat să fie mai toleranți, să aprecieze și să valorifice diversitatea, să iasă din tipare și stereotipuri, să conștientizeze apartenența la marea familie europeană.

Participanții la mobilitățile transnaționale și-au dezvoltat mobilitatea în gândire, capacitatea de a lua decizii, de a fi creativi în a gestiona eficient spațiul, timpul, stresul și resursele existente și pentru a soluționa problemele curente. Și-au îmbunătățit aptitudinile organizatorice, competențele sociale și culturale, au dobândit mai multă încredere în forțele proprii și sunt mai pregătiți pentru inserția socială și profesională după absolvire.

Activitățile de job-shadowing organizate pentru profesori au avut ca scop dezvoltarea și diversificarea abilităților profesionale, de comunicare și personale ale specialistilor VET participanți, care și-au însușit metode de predare și evaluare inovative, recunoscute și certificate prin intermediul documentelor de mobilitate Europass și certificatelor de participare la mobilitate. Prin intermediul acestor activități de 5 zile s-a stimulat schimbul de bune practici și s-au pus bazele unor parteneriate noi cu instituții vocaționale europene cu profil similar, în vederea obținerii unei cooperări internaționale sustenabile.

Trei profesori VET din CEVM au participat în perioada 19-23.02.2024 la programul job-shadowing organizat în colaborare cu liceul Berufsbildende Schulen din Soltau, Germania (responsabilul de proiecte Erasmus din acest liceu, împreună cu un alt profesor VET participase anterior la o activitate similară organizată de CEVM în perioada 6-11 noiembrie 2023). S-a evidențiat importanța colaborării dintre companii și instituțiile de educație pentru a dezvolta abilități și competențe necesare noii generații, pentru a le înlesni tranziția la piața muncii și CEVM a acceptat să organizeze stagii de pregătire practică pentru trei elevi din Soltau la compania Ginavidor Trans din Galați în perioadele 18-29 martie 2024, respectiv 6-26 noiembrie 2024.

Alți doi profesori VET din CEVM au participat la un stagiu de 5 zile de job-shadowing la liceul Fundación Javerianas Escuela Profesional Xavier, Valencia, Spania în perioada 22-26.04.2024. Acest stagiu a fost organizat prin intermediul companiei Esmovia (Sistema Practices) care s-a ocupat de logistica stagiului, a facilitat semnarea acordului de parteneriat și colaborare cu liceul Xavier, a programului de stagiu și a acordurilor de formare. S-a lărgit astfel gama de parteneri europeni ai CEVM, întrucât colaborarea profesională între cele două licee va continua și în anii viitori, prin implementarea de activități comune.

Cei 5 prof VET au asistat la ore de calitate, au comparat cele două sisteme de învățământ-român-german/spaniol, curricula pentru disciplinele VET, au făcut schimb de bune practici, s-au întors în CEVM cu valoare profesională adăugată și și-au perfecționat abilitățile digitale,

Calde mulțumiri tuturor colaboratorilor (Expert ANPCDEF, parteneri intermediari europeni, echipa de management și de implementare a proiectului, profesori CEVM, părinți ai elevilor implicați) și participanților direcți la mobilitățile transnaționale, cu ajutorul cărora am dus la bun sfârșit încă un proiect Erasmus+VET!

Profesor: HĂRĂBOR IULIA - Colegiul Economic “Virgil Madgearu” Galați

Influența îngrășămintelor asupra creșterii grâului

A. Problematika științifică

Analiza eficienței folosirii diferitelor îngrășăminte asupra culturii de grâu.

B. Ipoteza

S-a plecat de la ideea că unele dintre cele mai folosite îngrășăminte în țara noastră, sunt ureea, NPK (20-20-0), DAP (18-46-0) și azotatul de amoniu, dorind astfel să experimentăm modul lor de acțiune asupra culturii de grâu pe suprafețele agricole.

Pentru demararea acestui experiment am folosit cinci recipiente cu pământ având compoziția următoare: substanță organică pe produs uscat minim 70%; pH = 5,5 - 6,5; umiditate 60-70%; $N_2 = 410$ ppm; P = 192 ppm; K = 1350 ppm iar în patru dintre acestea am adăugat îngrășăminte.

a) Uree ($(NH_2)_2CO$)

Ureea are un conținut mare de N_2 (46%) și se prezintă sub formă de granule albe sau slab colorate. Are un efect deosebit în perioadele friguroase fiind recomandată aplicarea ei la temperaturi scăzute sau chiar pe straturi de zăpadă subțiri având rol în dezvoltarea masei foliare a plantelor și în menținerea umidității la o anumită adâncime pe perioade îndelungate.

Ureea și azotul există și sub formă lichidă, fiind utilizați și în țara noastră tot mai des, deoarece are eficiență mai rapidă fiind absorbit în același timp atât de rădăcină cât și de masa foliară.

b) NPK (20-20-0) (combinația N_2 și P) NPK (20-20-0) face parte din categoria îngrășămintelor complexe iar formula lui chimică presupune că în cantitatea de 100 kg îngrășământ există 20 kg azot pur (N) și 20 kg de fosfor exprimat în pentaoxid de fosfor (P_2O_5). Îngrășământul complex în compoziția căruia pentaoxidul de fosfor prezintă un procent ridicat de soluție în apă, este de preferat față de celelalte tipuri de îngrășăminte complexe.

Prin aplicarea lui NPK (20-20-0) în perioada de toamnă, plantelor li se asigură atât resursa de hrană dată de fosfor cât și dezvoltarea rădăcinilor pentru a facilita procesul de înfrățire pe perioada iernii; se recomandă utilizarea a circa 200-250 kg/ha; azotul dă rigoare și dezvoltă masa foliară pregătitoare intrării în iarnă.

În timpul proceselor de fabricație se pot adăuga și microelemente (ex.Cu, Fe, Zn, Mn), fiind esențiale în dezvoltarea plantelor.

c) DAP (18-46-0) (fosfat de diamoniu)

Prezența azotului și fosforului în DAP, ajută la dezvoltarea rădăcinilor culturilor de toamnă (grâu, rapiță, orz, orzoaică) dându-le vigoare, adăugându-se la semănat. Fosforul, prin dizolvare mai lentă, ca perioadă 4-6 luni, va asigura conținutul de hrană și implicit creșterea producției.

Utilizarea DAP-ului mărește sistemul de hrănire ducând la producție mai mare de calitate superioară.

d) Azotatul de amoniu (NH_4NO_3)

În componența azotatului de amoniu jumătate din azot conține azotați, iar cealaltă jumătate conține amoniu - ceea ce îi conferă o largă răspândire, ca arie de folosință, atât în lume cât și în țara noastră. Acest tip de îngrășământ, pe de o parte, asigură plantei azotații de care are nevoie, iar, pe de altă parte, ionii de amoniu fiind ușor asimilați de substanțele din sol, asigură substanțele azotoase necesare dezvoltării plantei pe parcursul întregului sezon de vegetație.

Azotatul de amoniu ajută la dezvoltarea masei foliare a plantelor. Prezența lui în sol menține mai mult timp umiditatea, ajutând rădăcinile plantelor să alimenteze planta cu substanțele nutritive necesare. El se aplică succesiv în diferite faze de creștere a grâului; contribuie substanțial la mărirea producției.

C. Experiment

1. În fiecare recipient am utilizat pământ, grâu și îngrășămintă chimice.
2. Am udat plantele în fiecare zi.
3. Acestea au beneficiat de lumină și căldură (temperatura fiind de aproximativ 15-20 grade celsius).

Tabel 1. Dimensiunile grâului după prima săptămână

	Ziua 1	Ziua 2	Ziua 3	Ziua 4	Ziua 5	Ziua 6	Ziua 7
Grâu	semănat	-	-	-	-	0,2 cm	0,9 cm
Grâu + Uree	semănat	-	-	-	0,2 cm	1,07 cm	2,17 cm
Grâu + 20-20-0	semănat	-	-	-	0,2 cm	1,62 cm	3,22 cm
Grâu + DAP	semănat	-	-	-	0,2 cm	1,62 cm	3,02 cm
Grâu + Azotat de amoniu	semănat	-	-	-	0,2 cm	1,22 cm	2,42 cm

În primele patru zile de la însămânțarea grâului a avut loc o germinare în pământ, iar în a 5-a zi au răsărit primele fire de grâu.

La sfârșitul primei săptămâni, grâul avea dimensiunile între 0,9 și 3,22 cm.

Ziua 1- Semănatul

Grâu

Grâu + Azotat de amoniu

Grâu + DAP

Grâu + Uree

Tabel 2. Dimensiunile graului după a doua săptămână

	Ziua 8	Ziua 9	Ziua 10	Ziua 11	Ziua 12	Ziua 13	Ziua 14

Grâu	1,4 cm	2,1 cm	2,9 cm	3,8 cm	4,7 cm	5,4 cm	6 cm
Grâu + Uree	3,17 cm	4,17 cm	5,22 cm	6,22 cm	7,27 cm	8,27 cm	9 cm
Grâu + 20-20-0	4,62 cm	6,02 cm	7,32 cm	8,42 cm	9,42 cm	10,42cm	12 cm
Grâu + DAP	4,42 cm	5,82 cm	7,12 cm	8,12 cm	9,22 cm	10,22cm	11cm
Grâu + Azotat de amoniu	3,72 cm	4,92 cm	5,92 cm	7,12 cm	8,12 cm	9,22 cm	10,2 cm

După cea de-a două săptămână, grâul a crescut de la 3,22 cm, valoarea cea mai mare în prima săptămână, până la 12 cm. Acțiunea azotului asupra rădăcinilor este vizibilă. Rădăcinile grâului tratat cu azotat de amoniu și uree sunt mai puternice. Fosforul a acționat asupra tulpinilor grâului tratat cu DAP și NPK (20-20-0).

Grâul cu NPK (20-20-0) și DAP a fost depășit de grâul cu azotat de amoniu și uree, acestea având proprietatea de a dezvolta masa foliară dar, s-a observat în schimb la grâul cu NPK (20-20-0) și DAP că grosimea firelor de grâu este mai consistentă datorită efectului fosforului. Acest efect s-a manifestat și asupra rădăcinii, aceasta devenind mai riguroasă și cu un sistem raticular mai dezvoltat, ceea ce duce la asimilarea mai rapidă a elementelor din sol necesare dezvoltării dar și a umidității de la adâncimi mai mari a solului.

Diferența dintre NPK (20-20-0) și DAP, constă în faptul că efectul este mai vizibil și mai rapid la 20-20-0 față de DAP, dar pe final cantitatea mai mare de fosfor din DAP a avut efect asupra calității grâului.

Grâu

Grâu + Uree

Grâu + DAP

Grâu + Azotat de amoniu

Grâu + NPK (20-20-0)

C. Concluzii finale

În urma acestei cercetări realizate și a discuțiilor purtate cu diverși agricultori, am constatat că pentru o recoltă cât mai bogată (atât calitativ cât și cantitativ), trebuie respectate tipul culturii, anotimpul aferent și tipul îngrășămintelor folosite.

Imediat după însămânțarea lotului agricol cu grâu, se folosește ca îngrășământ DAP (18-46-0) sau NPK (20-20-0), care acționează asupra dezvoltării rădăcinii cât și a dezvoltării înfrățirii grâului.

În perioada de iarnă (ianuarie, februarie) se poate administra ureea care are un efect maxim de acumulare a azotului de sol și de plantă, contribuind la dezvoltarea masei foliare a plantelor cât și la menținerea umidității în sol la adâncimi mai mari..

Primavara, după apariția fraților și dezvoltarea a 2-3 internoduri, se utilizează azotatul de amoniu, în tranșe, pentru ca planta să aibă timp să-și dezvolte masa foliară, implicit și spicul care asigură dezvoltarea boabelor. Cu cât masa foliară este mai bogată cu atât calitatea și cantitatea boabelor e mai mare.

Apariția îngrășămintelor chimice a dus la mărirea productivității iar cercetările în domeniul îngrășămintelor chimice sunt într-o continuă dezvoltare. Neutilizarea acestor îngrășăminte duce la micșorarea producțiilor la nivel planetar, ceea ce ar determina o creștere a lipsei de hrană.

BIBLIOGRAFIE

1. Ghițău Carmen-Simona, 2011- Influența îngrășămintelor și a biostimulatorilor asupra calității și cantității producției de grâu. Lucrări științifice, Seria Agronomie, USAMV Iași
2. Axinte M., Robu T., Moglan C., Zaharia M., Donțu Geanina, Ghițău Carmen, 2009- Efectul îngrășămintelor cu azot și fosfor asupra unor însușiri de calitate la grâul de toamnă. Lucrări științifice, Seria Agronomie, USAMV Iași
3. Axinte M., Robu T., Zaharia M., Moglan C., Donțu Geanina, Ghițău Carmen, 2009- Efectul îngrășămintelor cu azot și fosfor asupra unor însușiri de calitate la grâul de toamnă Lucrări științifice, Seria Agronomie, USAMV Iași.
4. Hera, Cr. și colab., 1980 – Influența îngrășămintelor asupra calității recoltelor de grâu și porumb. Cereale și plante tehnice.
5. Levy, L., et. colab., 2007 – Influence de la fumure azotée sur la qualité des céréales panifiables. Revue Suisse d'agriculture.
6. Oproiu, Elena și colab., 1981 – Influența îngrășămintelor organice și minerale asupra calității grâului și orzului cultivat în condiții de irigare. Probleme de agrofitotehnie teoretică și aplicată.
7. Popescu, S. și colab., 1981 – Influența factorilor tehnologici asupra conținutului și calității proteinei la grâu. Probleme de agrofitotehnie teoretică și aplicată.

Profesor: TĂNASE CAMELIA - Colegiul Economic “Virgil Madgearu” Galați

Organizarea contabilității agenților economici - MODULUL BAZELE CONTABILITĂȚII clasa a IX

Contabilitatea se ține în limba română și în moneda națională.

Contabilitatea operațiunilor efectuate în valută se ține atât în moneda națională, cât și în valută.

Pentru necesități proprii de informare, persoanele juridice pot opta pentru întocmirea situației financiare pentru o monedă stabilă.

Răspunderea pentru organizarea și conducerea contabilității revine administratorului sau altei persoane juridice.

La baza organizării contabilității financiare a agenților economici trebuie avute în vedere principiile contabilității.

Principiile contabile prevăzute explicit în reglementările contabile din România (Legea contabilității nr. 82/1991, OMF nr. 94/2001, OMF nr. 306/2002) sunt:

1. Principiul continuității activității.

Aplicarea acestui principiu este în legătură directă cu respectarea cerințelor și altor principii și, în special, cu cele ale prudenței, permanenței metodei și independenței exercițiului. Continuitatea activității se bazează pe presupunerea că, într-un viitor previzibil, unitatea își continuă în mod normal activitatea, fără să intre în starea de faliment, de lichidare sau de reducere sensibilă a activității.

2. Principiul permanenței metodelor.

Acesta presupune continuitatea aplicării aceluiași reguli și norme privind evaluarea, înregistrarea în contabilitate și prezentarea elementelor patrimoniale și a rezultatelor, asigurând comparabilitatea în timp a informațiilor contabile.

3. Principiul prudenței.

Constă în aprecierea rezonabilă a faptelor astfel încât să se evite riscul transferului asupra viitorului, a incertitudinilor prezentului, incertitudini ce pot greva patrimoniul și rezultatele unității patrimoniale.

Conform Regulamentului de aplicare a Legii contabilității *«nu este admisă supraevaluarea elementelor de activ și a veniturilor, respectiv subevaluarea elementelor de*

pasiv și a cheltuielilor, ținând cont de deprecierile, riscurile și pierderile posibile generate de desfășurarea activității exercițiului curent sau anterior».

Normele contabile românești actualizate cer ca valoarea oricărui element patrimonial să fie determinată pe baza principiului prudenței, avându-se în vedere următoarele aspecte:

- luarea în considerare numai a profiturilor recunoscute până la data încheierii exercițiului financiar;
- luarea în considerare a tuturor obligațiilor previzibile și a pierderilor potențiale care au luat naștere în cursul exercițiului financiar anterior, chiar dacă asemenea obligații sau pierderi apar între data încheierii exercițiului și data întocmirii situațiilor financiare;
- luarea în considerare a tuturor ajustărilor de valoare datorate deprecierilor, indiferent dacă rezultatul exercițiului financiar este profit sau pierdere.

4. *Principiul independența exercițiului*

Este legată de secționarea activității economice continue a unei unități patrimoniale în exerciții contabile și fiscale. Exercițiul contabil se suprapune cu anul calendaristic; începe la 1 ianuarie și se încheie la 31 decembrie, cu excepția primului an de activitate, când acesta începe la data înființării, respectiv înmatriculării, potrivit legii, la registrul comerțului

Independența exercițiului presupune delimitarea în timp a veniturilor și cheltuielilor unei unități patrimoniale, pe măsura angajării acestora, fără a se lua în considerare data plăților sau a încasărilor. Veniturile și cheltuielile influențează rezultatele la care se referă și nu ale exercițiului în care au loc plățile și încasările. Veniturile și cheltuielile care nu sunt aferente exercițiului respectiv, nu se trec asupra rezultatelor, ci se « stochează » în structura patrimoniului sub forma cheltuielilor constatate în avans, a veniturilor constatate în avans, sau sub alte denumiri.

5. *Principiul intangibilității bilanțului de deschidere*

Bilanțul de deschidere al unui exercițiu financiar trebuie să corespundă bilanțului de închidere al exercițiului precedent, cu excepția corecțiilor impuse de IAS 8 *“Profitul sau pierderea netă a perioadei, erori fundamentale și modificări ale politicilor contabile”*. Practic, aplicarea acestui principiu interzice ca efectele schimbării metodelor contabile sau ale corectării unor erori contabile fundamentale să fie imputate capitalurilor proprii cu care o întreprindere își începe noul exercițiu financiar. Ca urmare, este interzis ca schimbările de procedee de lucru sau corectarea erorilor constatate să influențeze situația inițială (bilanțul de deschidere) al noului exercițiu.

6. *Principiul evaluării separate a elementelor de activ și de pasiv*

În vederea stabilirii valorii totale corespunzătoare unei poziții din bilanț se va determina separat valoarea aferentă fiecărui element individual de activ sau de pasiv.

7. *Principiul necompensării*

Presupune evaluarea și înregistrarea separată a elementelor de activ și pasiv, precum și a veniturilor și cheltuielilor.

Nu se admite compensarea între elementele de activ și elementele de pasiv, (între creanțe și obligații) precum nici între venituri și cheltuieli, cu excepția compensărilor între active și pasive admise de Standardele Internaționale de Contabilitate.

Aplicabilitatea principiului necompensării presupune:

- necompensarea în bilanț a creanțelor cu datoriile față de același terț;
- necompensarea plusurilor cu minusurile de valoare în cazul aplicării principiului prudenței;
- necompensarea elementelor valorice neomogene, cum ar fi de exemplu valoarea de intrare a unui element patrimonial cu provizionul creat pentru deprecierea acestuia.

8. *Principiul prevalenței economicului asupra juridicului.*

Este principiul potrivit căruia, pentru ca informația contabilă să fie credibilă, trebuie ca evenimentele și tranzacțiile pe care le reprezintă să fie reflectate în contabilitate în concordanță cu realitatea economică și nu numai cu forma lor juridică.

Acest principiu cere ca informațiile prezentate în situațiile financiare să reflecte nu numai forma juridică a evenimentelor și tranzacțiilor, ci și realitatea lor economică. O aplicare a acestui principiu este tratamentul contabil al contractelor de leasing financiar.

9. *Principiul pragului de semnificație .*

Orice element care are o valoare semnificativă trebuie prezentat distinct în cadrul situațiilor financiare. Elementele cu valori nesemnificative care au aceeași natura sau cu funcții similare trebuie însumate, nefiind necesară prezentarea lor separată.

Acest principiu este o expresie a semnificației sau importanței relative a unei probleme în contextul situațiilor financiare. O problemă sau valoare este considerată semnificativă dacă omiterea sa ar influența în mod vădit deciziile utilizatorilor situațiilor financiare.

Pentru acele elemente a căror valoare este nesigură și care trebuie incluse în situațiile financiare, în contabilitate trebuie făcute cele mai bune estimări. În acest scop este necesară

uneori revizuirea valorilor lor pentru a reflecta evenimentele ulterioare datei de închidere a exercițiului financiar, schimbările de circumstanțe sau dobândirea unor noi informații, ori de câte ori acele valori sunt semnificative. Efectul unei asemenea modificări trebuie inclus în cadrul aceleiași poziții din bilanț, respectiv din contul de profit și pierdere, unde a fost reflectată și estimarea contabilă inițială.

Evenimentele care apar după data bilanțului pot furniza, de asemenea, informații suplimentare cu privire la estimările făcute de management la data bilanțului. Dacă aceste informații ar fi fost cunoscute la data bilanțului, managementul ar fi putut face estimări mai bune. Prin urmare, dacă situațiile financiare nu au fost aprobate, ele trebuie ajustate pentru a reflecta și informațiile suplimentare.

Profesor: PINTILEI NICOLETA AURA - Colegiul Economic Administrativ Iași

Exemplu de bună practică - FE MARKETING VISION SRL

Plan operațional de analiză a concurenței

Obiectiv	Activitate	Responsabil	Resurse	Termen	Rezultate
1. Cercetarea pieței și identificarea concurenței	Identificarea a 3 concurenți direcți și 3 indirecti în domeniul marketingului digital	Departamentul de cercetare de piață	Website-uri oficiale, baze de date, rețele sociale	Martie	Listă cu principalii concurenți
2. Analiza punctelor tari și slabe ale concurenței	Compararea strategiilor de marketing ale concurenților printr-un tabel SWOT	Departamentul de strategie și analiză	Rapoarte de piață, studii de caz, recenzii clienți	Martie	Tabel SWOT detaliat
3. Identificarea avantajului competitiv al firmei	Definirea punctului unic de vânzare (USP) și a poziționării în piață	Departamentul de strategie	Analiza SWOT, diferențiatori de brand	Martie	USP clar definit și strategie de diferențiere
4. Elaborarea unei strategii de marketing bazate pe analiza concurenței	Crearea unui plan de acțiune pentru promovarea serviciilor	Departamentul de marketing și creație	Brainstorming, planuri media, resurse grafice	Martie	Strategie coerentă de promovare
5. Prezentarea strategiei în fața echipei	Realizarea unui pitch pentru promovarea strategiei propuse	Echipa de management și marketing	PowerPoint, flipchart, materiale promoționale	Martie	Prezentare convingătoare a planului de marketing

Activitate practică

Denumire: Analiza concurenței pentru o firmă de exercițiu în marketing

Mod de lucru: Pe departamente

Resurse:

- **Timp alocat:** 1 oră
- **Materiale:** PC conectat la Internet, baze de date, instrumente de analiză SWOT, fișe de lucru

Sarcini de lucru:

1. **Identificarea concurenței** – fiecare echipă va selecta 3 concurenți direcți și 3 concurenți indirecti din domeniul marketingului digital.
2. **Analiza SWOT** – fiecare echipă va completa o matrice SWOT pentru firma de exercițiu și pentru concurenți.

3. **Stabilirea USP-ului** – echipele vor identifica punctele forte unice ale firmei și cum se diferențiază de concurență.
4. **Crearea unei strategii de marketing** – fiecare echipă va propune o strategie de poziționare și promovare a firmei.
5. **Prezentarea concluziilor** – fiecare echipă își va susține strategia într-un pitch de 5 minute.

Recomandări:

- Se vor folosi studii de caz și exemple reale din industria marketingului digital.
- Prezentarea finală trebuie să fie clară, concisă și convingătoare.
- Evaluarea se va face pe baza unei fișe de apreciere a calității analizei și a soluțiilor propuse.

Instrumente de evaluare: Fișă de evaluare

Nr. criteriu	Criteriu de evaluare	Realizarea DA/NU	OBSERVAȚII
--------------	----------------------	------------------	------------

Profesor: Silaghi Adriana Orhidea - Colegiul Economic "Gheorghe Dragoș" Satu Mare

Tipuri si forme de turism

Turismul este călătoria realizată în scopul recreării, odihnei sau pentru afaceri. Organizația Mondială a Turismului (O.M.T.) definește turiștii ca fiind persoanele ce „călătoresc sau locuiesc în locuri din afara zonei lor de reședință permanentă pentru o durată de minimum douăzeci și patru (24) de ore dar nu mai lungă de un an consecutiv, în scop de recreere, afaceri sau altele nelegate de exercitarea unei activități remunerate în localitatea vizată.”

În ultimele decenii au devenit populare noi forme de turism cunoscute , de asemenea, sub numele de segmente de turism. Dacă credeți că acestea sânt puține, atunci vă înșelați, turismul poate fi destul de divers.

- ★ Turism de aventură - turismul în locuri greu accesibile sau sporturi de aventură, cum ar fi alpinism și turismul pietonal.

Agroturism - turism la ferme care sprijină agricultura locală.

- ★ Turismul genealogic întreprins în scopul de a descoperii strămoșii și a vizita locurile de origine și, uneori, a face cunoștință cu rudele îndepărtate.
- ★ Turism pe canapea și turismul virtual - lipsa de călătorie ca atare, studierea lumii prin intermediul Internetului, cărților, televiziunii, etc.
- ★ Turism audio include ghiduri audio și alte forme de turism de acest gen, cum ar fi excursii audio prin muzee și ghiduri audio.
- ★ Turismul cărțurar - încercările de a sprijini librăriile independente care se poziționează ca o destinație turistică.
- ★ Turism cultural - vizitarea orașelor sau locurilor istorice interesante, cum ar fi Berlin, Kathmandu, Lahore, Lima, Buenos Aires, Londra, Paris, New Delhi, Roma, Praga, Dubrovnik, Beijing, Istanbul, Kyoto, Varșovia, precum și studierea patrimoniului lor cultural. Acest tip de turism poate include, de asemenea, o varietate de evenimente culturale speciale, cum ar fi turismul muzeelor, atunci când turiștii vizitează multe muzee.
- ★ Turism de operă - vizitarea spectacolelor de operă și a concertelor.
- ★ Turism sumbru - vizitarea locurilor asociate cu moartea și suferințe. Primele agențiile turistice care se specializează în acest tip de turism au început cu excursiile la Lakehurst, New Jersey, locul accidentării aeronavei "Hindenburg".
- ★ Turism la locurile de accident - nu pentru a ajuta, ci pentru a vizualiza. Deși, acest lucru poate perturba lucrările de salvare, ajutor, asistență de urgență și recuperare.
- ★ Turismul drogurilor - turism pentru achiziționarea legală sau ilegală a drogurilor.
- ★ Eco-turism – turismul ecologic curat, care are un impact minim asupra mediului înconjurător, cum ar fi safari din Kenya, jungla tropicală în Belize, turismul pietonal (Laponia) și vizitarea parcurilor naționale.
- ★ Turism educațional – vizitarea instituțiilor pentru a obține cunoștințe după interese, cum ar fi cursurile de gătit conduse de bucătarii celebri sau clase pentru lucru de mână.
- ★ Turism extrem - turismul asociat cu un risc mai mare.
- ★ Turismul jocurilor de noroc - vizitarea localurilor de jocuri de noroc în orașe cum ar fi Atlantic City, Las Vegas, Palm Springs, Macau, Monte Carlo.
- ★ Turism botanic - vizitarea grădinilor botanice celebre din istorie, cum ar fi Versailles și Taj Mahal.
- ★ Turism istoric - vizitarea orașelor istorice (Roma, Atena, Cracovia) sau orașelor industriale și atracțiilor lor: canalelor, stațiilor de cale ferată, locurilor de bătălii, etc.
- ★ Turism curativ – plecarea din orașe pentru a scăpa de stres, a se relaxa la soare, etc. De multe ori cu scopul vizitării băilor curative.

- ★ Hobby-turism - turismul individual sau de grup, pentru a întâlni oamenii cu interese similare, în scopul de a simți ceva legat de hobby-ul. Drept exemplu sînt excursiile botanice, radio-comunicații simultane între amatori, croaziere cu dansuri pe piețe.
- ★ Turismul persoanelor cu handicap sau invalizilor. În unele regiuni, el este uneori numit "turism pentru toți".
- ★ Turism medical- pentru a obține servicii care în țara de origine sînt ilegale - avortul, eutanasia, pe care o oferă, de exemplu, apatrizilor spitalul „Dignitas” din Elveția, sau pentru un tratament mai modern care nu este disponibil în țara lor, sau cînd este necesar să stați la un rînd mare pentru a primi serviciile medicale, sau pentru a utiliza serviciile gratuite sau ieftine oferite de organizațiile medicale.
- ★ Turism pop-cultural - vizitarea locurilor prezente într-un film sau într-o carte.
- ★ Turism permanent – oamenii înstăriți aflați într-un concediu permanent, unii dintre ei, în legătură cu impozitele, pentru a nu fi cetățean al unei țări.
- ★ Turism religios sau depelerinaj - pelerinajul la locurile vechi sfînte (Roma și Santiago de Compostela pentru catolici, temple și mănăstiri din Nepal pentru hinduși și budiști, Muntele Athos și bisericile pictate din nordul Moldovei pentru ortodocși), locuri de cult, cum ar fi moscheile, mormintele, etc.
- ★ Solo-turism – călătorii efectuate de unul singur.
- ★ Turism sportiv– schi alpin, golf și diving sînt cele mai populare mijloace de a petrece vacanța. La această categorie se referă, de asemenea, vacanța petrecută împreună cu echipa preferată de baseball și frecventarea zilnică a jocurilor cu participarea acestora.
- ★ Turism cosmic sau spațial.

Profesor: SOISUN RALUCA MIRUNA - Colegiul Economic “Ion Ghica” Bacău

DISCIPLIA: Limba și literatura română

MITURI VII ÎN LUMI MOARTE

(studiu interpretativ)

În imaginarul umanității, mitul este asociat adesea cu epoci de început, cu comunități vibrante, încărcate de credințe, ritualuri și simboluri care conferă coerență existenței. Totuși, realitatea istorică și culturală arată că miturile nu dispar odată cu declinul comunităților care le-au creat. Dimpotrivă, ele pot supraviețui – adesea intacte – în lumi care și-au pierdut vitalitatea spirituală, în societăți fragmentate, desacralizate, lipsite de acea energie colectivă ce le-a dat naștere. Fenomenul este paradoxal: povestirile și simbolurile rămân vii, în timp ce lumea pe care o exprimau a încetat să mai existe.

Un exemplu relevant este mitologia Greciei antice. Culturile polisurilor au dispărut de peste două milenii, dar miturile lor – de la epopeile homerice la tragediile lui Sofocle – continuă să fie parte a patrimoniului cultural universal. Ele circulă astăzi într-un context radical diferit, în care nici zeii olimpici, nici ritualurile lor nu mai sunt practicate. Miturile trăiesc însă prin literatură, artă, cinematografie, teorie psihologică, devenind repere pentru interpretarea realității. Lumea care le-a creat este „moartă” în sensul că structurile ei sociale și religioase nu mai funcționează, dar miturile rămân „vii” pentru că răspund unor nevoi arhetipale ale omului contemporan.

Mircea Eliade sublinia că miturile nu sunt simple relicve ale trecutului, ci structuri vii, cu o funcție actuală¹. Chiar și într-un context desacralizat, mitul poate continua să ordoneze imaginarul, să ofere modele de comportament și să inspire creația artistică. Astfel, chiar dacă o societate nu mai practică ritualurile care odinioară reactualizau miturile, acestea se pot conserva în memorie, devenind parte a unui patrimoniu simbolic global.

Un alt caz îl constituie miturile biblice în societățile profund secularizate. În spațiul occidental, credința religioasă tradițională a pierdut teren, însă mituri precum creația, potopul, turnul Babel sau figura mesianică a Mântuitorului continuă să fie folosite ca structuri narative, metafore culturale sau instrumente critice. Filme, romane, opere de artă recurg la aceste povești nu din convingere religioasă, ci pentru forța lor simbolică și pentru rezonanța universală a temelor abordate: începuturile și sfârșitul, ordinea și haosul, mântuirea și sacrificiul.

Această supraviețuire a miturilor în contexte lipsite de vitalitatea spirituală inițială poate fi explicată și prin perspectiva lui Carl Gustav Jung, care vede în mit expresia inconștientului colectiv². Arhetipurile pe care miturile le conțin – eroul, călătoria inițiativă, moartea și renașterea – nu depind de un cadru istoric concret. Ele se reactivează ori de câte ori psihicul uman are nevoie să dea sens unor experiențe majore. Chiar dacă formele culturale se schimbă, „scenariile” mitice rămân funcționale.

În cultura română, un exemplu de mit „viu” într-o „lume moartă” este „Miorița”. Contextul pastoral arhaic care i-a dat naștere s-a modificat radical. Transhumanța tradițională aproape a dispărut, iar viața comunităților de ciobani nu mai este centrul existenței rurale. Cu toate acestea, „Miorița” continuă să fie prezentă în manuale, în discursul identitar, în literatura contemporană. Sensul ei nu mai este neapărat același ca în contextul original, dar simbolurile – mielul, moartea transfigurată, nunta cosmică – își păstrează forța. Lumea pastorală tradițională a murit, însă mitul rămâne viu ca parte a memoriei culturale. Acest fenomen se poate observa și în cazul miturilor urbane. Orașele industriale ale secolului XIX, cu structura lor socială rigidă și cu viața muncitorilor în cartiere dense, sunt aproape dispărute în forma lor clasică. Totuși, poveștile, legendele și imaginile create atunci – de la figura muncitorului erou la mitul progresului tehnologic – continuă să circule, deși nu mai sunt ancorate în aceeași realitate. Ele trăiesc fie ca nostalgii, fie ca avertismente, fie ca fundal simbolic pentru debateri politice și culturale actuale.

Persistența miturilor în lumi moarte ridică întrebarea: ce le face să fie „vii”? Un răspuns ar fi faptul că, odată intrate în patrimoniul simbolic al umanității, miturile nu mai aparțin exclusiv contextului lor original. Ele pot fi adaptate, reinterpretate, resemantizate. Așa cum un organism viu poate supraviețui transplantat într-un alt mediu, mitul poate continua să funcționeze într-o cultură diferită de cea în care a apărut, atâta timp cât răspunde unor nevoi psihologice și culturale reale. Jan Assmann, în teoria memoriei culturale, arată că tradițiile nu sunt doar conservate pasiv, ci reînviolate activ prin reinterpretare³. O comunitate poate „resuscita” un mit pentru a-și întări identitatea sau pentru a comenta situații prezente, chiar dacă spațiul cultural original a dispărut. Astfel, miturile antice grecești pot fi folosite pentru a înțelege conflicte politice actuale, iar miturile medievale pot inspira mișcări artistice sau literare moderne.

Această supraviețuire ridică și problema autenticității. Poate un mit să fie cu adevărat „viu” dacă lumea care l-a creat este „moartă”? Răspunsul depinde de modul în care definim „viața” unui mit. Dacă o legăm strict de practicile religioase și sociale originare, atunci nu; mitul devine doar o relictă culturală. Dar dacă înțelegem viața mitului ca putere de a genera

sens, emoție și coeziune, atunci da – un mit poate fi viu chiar și în absența cadrului său original. În acest sens, mitul este comparabil cu o operă de artă clasică: chiar dacă nu mai există lumea care a produs-o, ea poate continua să emoționeze și să inspire.

În lumea contemporană, miturile vii în lumi moarte pot juca un rol paradoxal. Pe de o parte, ele oferă continuitate, legând prezentul de un trecut dispărut. Pe de altă parte, pot deveni spații de tensiune între interpretări diferite, între dorința de fidelitate față de sensul original și nevoia de adaptare la sensibilitatea prezentului. Din acest motiv, studiul lor nu este doar o problemă de istorie culturală, ci și de hermeneutică activă.

În concluzie, miturile vii în lumi moarte ne arată că narațiunile fundamentale ale omenirii au o rezistență care depășește fragilitatea structurilor istorice. Ele pot supraviețui prăbușirii civilizațiilor, schimbărilor radicale ale stilului de viață sau dispariției credințelor care le-au susținut. Atâta timp cât omul are nevoie de povești pentru a se înțelege pe sine și lumea, miturile – indiferent de originea lor – vor rămâne vii, chiar și în mijlocul unor lumi care, din punct de vedere cultural sau spiritual, au încetat să mai existe.

Bibliografie

- Assmann, Jan, *Memoria culturală. Scriere, amintire și identitate în civilizațiile antice*, Iași, Editura Polirom, 2013.
- Campbell, Joseph, *Eroul cu o mie de chipuri*, București, Editura Nemira, 1997.
- Carl Gustav Jung, *Arhetipurile și inconștientul colectiv*, Editura Trei, București, 2003, p. 37.
- Mircea Eliade, *Aspecte ale mitului*, Editura Univers, București, 1978, p. 21.
- Jan Assmann, *Memoria culturală. Scriere, amintire și identitate în civilizațiile antice*, Editura Polirom, Iași, 2013, p. 54.
- Jung, Carl Gustav, *Arhetipurile și inconștientul colectiv*, București, Editura Trei, 2003.
- Kerényi, Karl, *Introducere în esența mitologiei*, București, Editura Humanitas, 1994.

METODE INTERACTIVE DE ÎNVĂȚARE REALIZATE ÎN PARTENERIAT CU AGENȚII ECONOMICI

Transformările societății moderne care au la bază evoluțiile rapide din domeniul tehnologiei informațiilor și comunicațiilor au determinat mutații semnificative și în maniera de învățare a elevilor care preferă din ce în ce mai mult ca acumularea lor de cunoștințe să se facă într-un mod facil axat pe memoria vizuală și pe deprinderile însușite experimental. Învățământul modern preconizează o metodologie axată pe acțiune, operatorie, deci pe promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității.

Instruirea practică a elevilor reprezintă o parte componentă a procesului educațional, are ca scop aprofundarea cunoștințelor teoretice și a formării deprinderilor practice în pregătirea de specialitate și se realizează la lecțiile practice, lucrări de laborator, stagii de practică.

În învățământul profesional și tehnic se pot aplica cu succes o serie de metode interactive de învățare realizate în parteneriat cu agenții economici, mai reprezentative fiind: vizite la agenții economici, work shop-uri organizate la agenții economici, firmele de exercițiu în parteneriat cu firmele "mamă", activități demonstrative la sediul agenților economici sau cu atragerea acestora, ziua porților deschise, caravana meseriilor, târguri de job-uri, studierea ghidurilor de carieră, participarea la târguri de job-uri, activități de tip job shadow day. În cele ce urmează voi dezvolta cele mai importante dintre aceste metode cu scopul cunoașterii elementelor esențiale pentru buna lor organizare.

Vizitele la agenții economici. O metodă foarte cunoscută dar mai puțin utilizată este aceea referitoare la organizarea unor lecții vizită la agenții economici. Această metodă presupune pe de o parte stabilirea sau existența unei colaborări între unitatea de învățământ și unii agenți economici de pe raza lor teritorială ori chiar din alte zone în care mediul de afaceri are unități active pentru o anumită ramură economică, iar pe de altă parte identificarea agenților economici reprezentativi de către școală. Fiecare vizită trebuie organizată din timp, la înțelegere cu agentul economic vizat, prin stabilirea unui/unor obiective concrete pe care le urmărește fiecare vizită. Este de preferat ca programul vizitei să fie axat pe problematici concrete și specific fiecărei meserii/calificări profesionale în parte.

Workshop-urile la agenții economici. Sunt foarte utile pentru realizarea unor dezbateri cu reprezentanți din domenii diferite pe o temă dată sau pe mai multe teme de interes pentru toți participanții. Acestea trebuie organizate cu implicarea comună a unității de învățământ și a firmei și pot avea ca locație fie sediul uneia din părți, fie rezidențial într-un loc neutru. Avantajele workshop-urilor pot fi: dezbaterile deschise pe teme care pot stârni și stimuli interesul elevilor; pot contribui la mai multă receptivitate din partea acestora; la înțelegerea corectă și completă a unor subiecte profesionale; la stimularea creativității participanților; la identificarea unor aspect practice, concrete care au rezultat din experiența reprezentanților firmei.

Firmele de exercițiu în parteneriat cu firmele "mamă". Firma de exercițiu este o metodă de instruire practică a elevilor, în vederea formării competențelor necesare pentru a deveni angajați competenți sau întreprinzători responsabili. Firma de exercițiu are ca efect dobândirea de abilități antreprenoriale, dar și perfecționarea comportamentelor personale și ajută la identificarea potențialului propriu. O firmă de exercițiu care funcționează pe o piață simulată va provoca la elevi dorința de instruire pentru afaceri, care să includă toate activitățile comerciale, fără a implica riscuri antreprenoriale. În firma de exercițiu elevii își dezvoltă spiritul de întreprinzător și învață să lucreze în echipă, iar profesorii au rolul de consilieri.

Este indicată cooperarea cu o firmă din economia reală, așa numită "*firmă mamă*". Aceste "firme-mamă" pot sprijini firmele de exercițiu cu: know-how (idei, concepții, formule de structură organizatorică), consultant, sponsorizări, permit elevilor angajați în firmele de exercițiu să viziteze și să se inspire din activitatea desfășurată în firmele reale. Cooperarea dintre acestea două permite ca firma de exercițiu: să utilizeze anumite modele de documente; să beneficieze de anumite materiale promoționale; să vadă cum se organizează munca, în firma reală, pe departamente, volumul de lucru al fiecărui angajat; să obțină sprijin în participarea la târguri.

În același timp, și firma de exercițiu poate oferi companiei partenere: reclamă gratuită și convingătoare pe piața firmelor virtuale, un plus de greutate în balanța socială a companiei.

Caravana meseriilor este o metodă care și-a făcut apariția odată cu implementarea proiectelor cu finanțare din fonduri europene pentru diseminarea rezultatelor proiectelor respective în rândul grupurilor țintă vizate sau pentru promovarea unor activități din cadrul acestora. Scopul său este de informare și familiarizare elevilor și a părinților acestora despre ce înseamnă o meserie și un traseu profesional în domeniu. Acțiunile care vizează tranziția de la școală la viața activă facilitează inserția absolvenților pe piața muncii.

Valențele formativ-educative care recomandă aceste metode interactive ca practici de succes atât pentru învățare cât și pentru evaluare, sunt următoarele: stimulează implicarea activă în sarcină a elevilor, aceștia fiind mai conștienți de responsabilitatea ce și-o asumă; exersează capacitățile de analiză și de luare a deciziilor oportune la momentul potrivit, stimulând inițiativa tuturor elevilor implicați în sarcină; asigură o mai bună punere în practică a cunoștințelor, exersarea priceperilor și capacităților în variate contexte și situații; asigură o mai bună clarificare conceptuală și o integrare ușoară a cunoștințelor asimilate în sistemul noțional, devenind astfel operaționale; unele dintre ele, cum ar fi portofoliul, oferă o perspectivă de ansamblu asupra activității elevului pe o perioadă mai lungă de timp, depășind neajunsurile altor metode tradiționale de evaluare cu caracter de sondaj și materie și între elevi; asigură un demers interactiv al actului de predare-învățare-evaluare, adaptat nevoilor de individualizare a sarcinilor de lucru pentru fiecare elev, valorificând și stimulând potențialul creative și originalitatea acestuia; descurajează practicile de speculare sau de învățare doar pentru notă.

Pentru a se asigura tranziția de la școală la viața activă și inserția absolvenților pe piața muncii este nevoie de acțiuni complexe, un aspect foarte important reprezentându-l modalitatea de organizare a învățării. Învățarea în școală se produce, în cea mai mare parte, din perspectivă teoretică, fiind foarte greu ca dotările atelierelor și laboratoarelor școlare să țină pasul cu evoluția tehnologică. Învățarea la locul de muncă contribuie la dezvoltarea abilităților practice și la realizarea legăturii între cunoștințele teoretice și cele practice. Ea poate contribui atât la o mai bună înțelegere a noțiunilor învățate în școală cât și la creșterea șanselor de angajare a absolvenților.

Bibliografie

1. *** Din școală în viața prin firma de exercițiu, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2005.
2. Leahu G., Ciuchi M., Educație și performanță în învățământul profesional și tehnic, Editura CCD Bacău, 2017
3. Sergentu D., Metode și tehnici interactive de predare-învățare-evaluare în grup cu aplicații practice pentru educație tehnologică, Editura Larisa, 2016.

Strategii didactice pentru stimularea lecturii în rândul elevilor cu dificultăți de învățare

Lectura este o abilitate fundamentală care deschide uși spre cunoaștere, înțelegere și dezvoltare personală. Totuși, pentru mulți elevi cu dificultăți de învățare, procesul lecturii reprezintă o provocare semnificativă, uneori chiar o sursă de frustrare și demotivare. În acest context, pedagogia modernă solicită o atenție specială și o adaptare a metodelor didactice pentru a răspunde nevoilor variate ale acestor elevi, astfel încât să le fie stimulată plăcerea lecturii și să fie sprijinit progresul lor. Articolul de față își propune să ofere o perspectivă teoretică și practică asupra strategiilor eficiente care pot fi implementate în școală pentru a susține lectura în rândul elevilor cu dificultăți, cu o atenție deosebită pentru incluziune și personalizare.

Înțelegerea dificultăților de învățare presupune recunoașterea faptului că acestea pot avea cauze diverse, de la tulburări specifice precum dislexia, până la probleme legate de atenție sau anxietate. De aceea, prima condiție pentru o intervenție eficientă este empatia profesorului și capacitatea acestuia de a crea un mediu educațional sigur, în care fiecare elev să se simtă acceptat și încurajat să progreseze în ritmul său. În această lumină, profesorul trebuie să fie flexibil, răbdător și deschis să personalizeze activitățile.

Un punct de plecare esențial îl reprezintă alegerea textelor potrivite. Acestea trebuie să fie accesibile ca nivel de dificultate, dar și interesante pentru elevi, apropiate de universul lor de experiențe și preferințe. Textele cu un limbaj clar, fraze scurte și povestiri captivante pot face diferența. Literatura română oferă numeroase exemple potrivite, cum ar fi poveștile lui Ion Creangă, care, prin farmecul și naturalitatea limbajului, pot captiva elevii. De pildă, „Punguța cu doi bani” este un text care se potrivește perfect pentru început, fiind ușor de înțeles și amuzant. La fel, schițele lui Ion Luca Caragiale, cu structura lor concisă și dialogurile vii, pot ajuta la antrenarea atenției și a înțelegerii, în timp ce poeziile lui Mihai Eminescu, în special cele recitate sau ascultate sub formă de audiobook, pot introduce elevii într-o lume a limbajului bogat și a muzicalității, cu susținere auditivă care reduce efortul lecturii.

Citirea în grup sau în perechi este o metodă interactivă care stimulează atât lectura, cât și colaborarea. În aceste contexte, elevii pot să citească împreună, sprijinindu-se reciproc, ceea ce este benefic mai ales pentru cei care întâmpină dificultăți. Ritmul poate fi adaptat, iar sprijinul oferit de colegi scade anxietatea și crește încrederea. După lectura colectivă, discuțiile

despre conținut, personajele sau mesajul textului îi implică pe elevi activ, dezvoltând gândirea critică și capacitatea de exprimare.

Tehnologia aduce un plus important în procesul educațional, în special pentru elevii cu dificultăți de învățare. Aplicațiile interactive, cărțile digitale cu animații și audiobook-urile transformă lectura într-o experiență multisenzorială, oferind suport vizual și auditiv. Astfel, de exemplu, ascultarea poeziilor lui Eminescu recitate cu intonație corectă, în timp ce elevii urmăresc textul, facilitează înțelegerea și aprecierea frumuseții limbii. Platformele educaționale permit ajustarea ritmului de citire și includ dicționare integrate, oferind sprijin imediat pentru cuvintele necunoscute.

Pe lângă aceste metode, suporturile vizuale, cum ar fi hărțile mentale, imaginile sau benzile desenate, joacă un rol semnificativ în consolidarea informațiilor. După parcurgerea unui text, elevii pot crea planșe vizuale în care să deseneze scenele principale sau să organizeze ideile, ceea ce stimulează memoria și înțelegerea. Un exemplu concret este realizarea unui storyboard după o schiță de Caragiale, care ajută la perceperea succesiunii evenimentelor și la înțelegerea personajelor.

Jocurile didactice contribuie, de asemenea, la o abordare ludică a limbajului. Exercițiile de potrivire între cuvinte și imagini, concursurile de sinonime sau antonime și puzzle-urile de cuvinte dezvoltă vocabularul și încurajează implicarea activă. Aceste activități pot fi adaptate pentru a fi cât mai accesibile și plăcute, reducând stresul asociat cu efortul de a învăța.

Rolul profesorului este esențial în crearea unui climat pozitiv, în care efortul fiecărui elev este recunoscut și apreciat. Feedback-ul constructiv, fără judecăți negative, și celebrarea micilor succese susțin motivația și stima de sine. Astfel, lectura nu mai este percepută ca o corvoadă, ci ca o oportunitate de creștere personală și intelectuală.

Implicarea familiei este un alt pilon important. Comunicarea deschisă între școală și părinți ajută la menținerea unui sprijin constant, iar colaborarea cu specialiști precum psihopedagogii sau logopezii completează și întărește procesul educațional. Aceștia pot recomanda exerciții suplimentare și tehnici specifice pentru dezvoltarea atenției, memoriei și procesării limbajului, aspecte cheie în dificultățile de lectură.

Evaluarea trebuie să fie flexibilă și să urmărească nu doar performanța, ci și progresul individual și atitudinea față de lectură. Instrumentele variate, precum fișele de lucru diferențiate, portofoliile sau autoevaluările, permit o monitorizare continuă și ajustarea intervențiilor, respectând particularitățile fiecărui elev.

Pentru a exemplifica concret, profesorii pot propune citirea în perechi folosind povestiri accesibile din creațiile lui Creangă, astfel încât elevii să-și poată sprijini unii pe alții în

descifrarea textului. Realizarea unor benzi desenate după o schiță de Caragiale poate stimula creativitatea și înțelegerea, implicând elevii într-un proces activ. Audiobook-urile cu poezii eminesciene, ascultate în paralel cu urmărirea textului, ajută la dezvoltarea percepției auditive și la familiarizarea cu vocabularul poetic. Jocurile de asociere cuvinte-imagini și hărțile mentale oferă suport vizual și consolidează învățarea, reducând senzația de efort.

În concluzie, stimularea lecturii în rândul elevilor cu dificultăți de învățare presupune o abordare complexă, empatică și creativă. Alegerea textelor accesibile, utilizarea metodelor interactive și a tehnologiilor educaționale, susținerea vizuală și ludică a limbajului, precum și crearea unui climat pozitiv și colaborativ sunt elemente care, integrate armonios, pot transforma lectura într-o experiență plăcută și motivantă. Astfel, fiecare elev poate depăși barierele inițiale și poate accede la bogăția cunoașterii prin intermediul limbii scrise.

Bibliografie

<https://www.ccdcluj.ro/Fisiere/2018-2019/CDI/Resurse/Lectura%20de%20placere.pdf>

Valentin Cosmin Blândul - Psihopedagogia elevilor cu dificultăți de învățare școlară,

Editura: DIDACTICA SI PEDAGOGICA, 2024

Tănase Leonardo, ȘCOALA GIMNAZIALĂ SPECIALĂ „CONSTANTIN PUFAN” GALAȚI

Cum adaptăm spațiile pentru copiii cu nevoi speciale

Cum ar fi dacă fiecare copil, indiferent de abilitățile sale, ar păși într-o școală care îl primește cu brațele deschise, nu doar prin oameni, ci și prin fiecare colț de clădire, fiecare piesă de mobilier și fiecare culoare de pe pereți? Este o întrebare care ar trebui să ne însoțească pe toți cei implicați în educație - profesori, personal auxiliar, administratori, părinți și decidenți. Într-o lume în care incluziunea nu mai este un ideal abstract, ci o nevoie concretă, adaptarea spațiilor școlare pentru copiii cu nevoi speciale devine o responsabilitate comună și o investiție în viitor.

Un spațiu școlar adaptat nu înseamnă doar îndeplinirea unor norme tehnice. Este o expresie fizică a respectului pentru diversitate, o dovadă că înțelegem că mediul în care copilul învață poate facilita sau, dimpotrivă, îngreună accesul la educație. Copiii cu dizabilități motorii, vizuale, auditive sau cognitive nu cer privilegii, ci doar șansa de a participa în condiții egale. Iar aceasta se traduce, de cele mai multe ori, în detalii aparent banale: o rampă fără praguri, o ușă suficient de lată pentru un scaun rulant, un birou care nu doare spatele, o lumină care nu obosește ochii.

Când vorbim despre elementele esențiale de accesibilitate, ne aflăm la intersecția dintre arhitectură, legislație și empatie. Rampa de acces nu este doar o construcție în pantă cu balustradă, ci și un mesaj vizual: aici toți pot intra. Legislația în vigoare prevede un unghi de înclinare care să permită urcarea în siguranță, materiale antiderapante și un sistem de protecție împotriva alunecării în sezonul rece. În practică, însă, adaptările trebuie gândite în raport cu utilizatorii reali. O rampă prea abruptă devine inutilizabilă, un lift îngust nu permite accesul scaunelor rulante mai late, iar o ușă grea poate fi un obstacol de netrecut pentru un copil cu distrofie musculară.

Ușile largi, ideal de minimum 90 de centimetri, nu doar că facilitează trecerea echipamentelor de mobilitate, dar reduc și riscul accidentelor atunci când elevii se deplasează în grup. Balustradele duble, montate la două înălțimi diferite, servesc atât copiilor, cât și adulților, iar marcajele tactile sau vizuale la începutul și sfârșitul scărilor ajută persoanele cu deficiențe de vedere. Într-o școală specială, unde diversitatea nevoilor este regula, nu excepția, aceste detalii capătă o greutate aparte.

Mobilierul ergonomic reprezintă următorul pas în construirea unui mediu incluziv. Într-o clasă obișnuită, băncile și scaunele standard pot fi suficiente pentru majoritatea elevilor. Birourile reglabile pe înălțime permit atât lucrul în scaun rulant, cât și în picioare. Scaunele cu spătar înalt și suport lombar previn oboseala și durerile musculare, iar mesele cu margini rotunjite reduc riscul de accidentare.

Iluminatul, acustica și cromatica spațiilor joacă un rol adesea subestimat în procesul de învățare. Lumina naturală, filtrată prin perdele difuze, reduce oboseala oculară. În lipsa unei iluminări adecvate, elevii cu deficiențe de vedere sau cu tulburări de procesare vizuală pot întâmpina dificultăți majore în a urmări activitățile din clasă. De aceea, corpurile de iluminat trebuie să ofere o lumină uniformă, fără pâlpâiri, iar temperatura de culoare să fie adaptată activităților – mai caldă pentru relaxare, mai rece pentru concentrare.

Acustica, la rândul ei, influențează capacitatea de înțelegere a instrucțiunilor și calitatea interacțiunilor. Într-o clasă zgomotoasă, un copil cu hipoacuzie sau cu tulburare de spectru autist poate fi rapid copleșit. Panourile fonoabsorbante, covoarele groase, perdelele și mobilierul tapițat contribuie la reducerea ecoului și la crearea unui climat sonor mai blând. În unele școli, profesorii utilizează sisteme de amplificare a vocii, conectate la aparatele auditive ale copiilor, ceea ce transformă radical experiența de învățare.

Culorile pereților și ale mobilierului nu sunt doar o chestiune estetică. Tonurile pastelate induc calm și concentrare, în timp ce culorile puternice pot stimula creativitatea, dar folosite excesiv pot genera agitație. În spațiile destinate relaxării sau terapiei, cromatica trebuie să susțină starea de siguranță și liniște. În sălile de artă sau de joc, accentele de culoare mai vibrante pot încuraja exprimarea liberă.

Adaptarea spațiilor pentru copiii cu nevoi speciale nu este un proces singular și static, ci unul continuu, care evoluează odată cu elevii și tehnologia. Un plan de modernizare trebuie să includă evaluări periodice, consultări cu specialiști și implicarea comunității. În multe cazuri, părinții și chiar copiii pot oferi perspective valoroase asupra modului în care un spațiu poate fi îmbunătățit.

În final, întrebarea nu este dacă ne permitem să facem aceste investiții, ci dacă ne permitem să nu le facem. O școală care nu își adaptează spațiile pentru toți elevii își limitează propria misiune educațională. O școală care își deschide porțile – și la propriu, și la figurat – către diversitate, devine nu doar un loc de învățare, ci un model de societate.

Profesor: Maximiuc Ariadna – Cristina - Liceul Teoretic „Alexandru Ioan Cuza” Iași

Interdisciplinaritatea – captator al atenției minorului

Într-o lume în continuă schimbare, în care granițele dintre domenii devin tot mai fluide, educația trebuie să se adapteze nu doar prin conținut, ci și prin structură. Una dintre cele mai eficiente abordări pedagogice moderne este interdisciplinaritatea, un concept care presupune integrarea cunoștințelor din mai multe arii de studiu pentru a oferi o înțelegere profundă și coerentă a realității. În acest context, interdisciplinaritatea nu este doar o strategie de predare inovatoare, ci și un instrument eficient de captare și menținere a atenției minorului, adică a elevului aflat într-un proces de dezvoltare continuă, atât cognitivă, cât și emoțională.

Copilul sau adolescentul din societatea contemporană este expus, zilnic, unui volum enorm de informații, stimuli vizuali și digitali, fapt care îi afectează concentrarea și motivația în procesul educațional tradițional. Lecțiile izolate, rigide, centrate pe o singură disciplină, nu mai reușesc să țină pasul cu felul în care gândesc și învață noile generații. În schimb, interdisciplinaritatea creează punți între cunoștințe, oferind un cadru educațional mai apropiat de viața reală, unde problemele nu apar separat pe „materii”, ci ca întreguri complexe.

De exemplu, o temă precum „schimbările climatice” poate fi abordată integrând cunoștințe de geografie (efecte și cauze naturale), biologie (impactul asupra ecosistemelor), chimie (emisiile de gaze cu efect de seră), educație civică (rolul cetățeanului activ) și chiar matematică (analiza datelor statistice). Astfel, elevul este pus în fața unei probleme reale, pe care o poate înțelege din mai multe perspective, devenind activ, implicat și, mai ales, interesat.

Unul dintre motivele pentru care interdisciplinaritatea captează atenția minorului este faptul că stârnește curiozitatea și oferă sens învățării. Elevii nu mai învață „pentru notă” sau „pentru test”, ci pentru a înțelege un fenomen complex, care le trezește întrebări și îi provoacă să caute răspunsuri. Această abordare susține dezvoltarea gândirii critice, a creativității și a capacității de a face conexiuni – abilități esențiale pentru viața adultă.

Mai mult, activitățile interdisciplinare încurajează lucrul colaborativ, proiectele în echipă și cercetarea independentă. Elevii învață să-și asume roluri, să împartă sarcini, să argumenteze și să dezbată, adică să se implice activ în procesul de învățare. Astfel, lecția nu mai este un moment pasiv, ci o experiență de învățare autentică, în care fiecare contribuție contează.

Această participare activă este, de altfel, una dintre cele mai eficiente metode de a menține atenția elevilor.

În plus, interdisciplinaritatea are și un rol formativ profund, contribuind la formarea unei viziuni integrate asupra lumii. Minorul înțelege că matematica nu este doar un exercițiu abstract, că biologia nu se limitează la memorarea unor definiții și că istoria nu este o succesiune seacă de date, ci că toate aceste domenii sunt interconectate și împreună pot explica realitățile cotidiene.

Un exemplu remarcabil de aplicare a interdisciplinarității este programul STEM (Știință, Tehnologie, Inginerie, Matematică), extins uneori în STEAM prin adăugarea artei. Acest tip de educație este centrat pe proiecte care integrează cunoștințe din diverse domenii pentru a rezolva probleme concrete, stimulând astfel și atenția, și motivația minorilor. Atunci când elevul creează un obiect cu imprimanta 3D, programând un senzor sau realizând o machetă a unei clădiri ecologice, el aplică teoria în practică, învățând activ și eficient.

Este important de menționat că interdisciplinaritatea sprijină și incluziunea educațională. Elevii cu stiluri diferite de învățare – vizual, auditiv, kinestezic – pot găsi în cadrul activităților integrate un spațiu de exprimare și dezvoltare personală. În plus, elevii care nu performează excelent la o materie anume pot străluci în proiecte interdisciplinare, în care sunt valorificate și alte tipuri de inteligență și abilități.

Cu toate acestea, aplicarea interdisciplinarității în școală presupune și provocări. Este nevoie de colaborare reală între profesori, de flexibilitate curriculară, de timp pentru planificare comună și de o cultură educațională care încurajează inovația. În multe cazuri, sistemul educațional, axat pe examene standardizate și programe rigide, nu facilitează acest tip de abordare. De aceea, este esențial ca profesorii, managerii școlari și autoritățile să susțină și să promoveze aceste practici moderne, care răspund direct nevoilor elevilor.

Un alt aspect important este legat de formarea cadrelor didactice. Pentru a crea activități interdisciplinare autentice, profesorii au nevoie de sprijin, cursuri de perfecționare și acces la resurse. De asemenea, trebuie încurajată o mentalitate deschisă, colaborativă, în care competiția între discipline să fie înlocuită cu cooperarea.

În același timp, interdisciplinaritatea dezvoltă în elev capacitatea de adaptare, o trăsătură esențială într-o societate în continuă transformare. Prin conectarea logică a cunoștințelor, elevul învață să gândească flexibil, să caute soluții din perspective multiple și să colaboreze eficient

cu cei din jur. Aceste abilități nu doar că susțin atenția minorului în timpul orei, dar contribuie și la formarea unui adult pregătit pentru complexitatea lumii reale. Tocmai de aceea, școala viitorului este una în care interdisciplinaritatea nu este opțională, ci fundamentală.

În concluzie, interdisciplinaritatea nu este doar un concept didactic modern, ci o necesitate în educația contemporană, mai ales în raport cu minorii care învață, gândesc și reacționează diferit față de generațiile anterioare. Prin conexiuni între discipline, prin proiecte aplicative și printr-o abordare centrată pe sens și relevanță, elevii devin mai atenți, mai implicați și mai motivați. Într-o epocă în care informația este accesibilă instantaneu, școala nu mai trebuie să ofere doar cunoștințe, ci să cultive înțelegerea, curiozitatea și dorința de a învăța. Iar interdisciplinaritatea este una dintre cele mai eficiente căi prin care acest ideal poate deveni realitate.

Bibliografie

1. Beane, J. A. (1997). *Curriculum Integration: Designing the Core of Democratic Education*. Teachers College Press.
2. Drake, S. M., & Reid, J. L. (2018). *Interdisciplinary Approaches to Curriculum*. Corwin Press.
3. Gardner, H. (2011). *The Unschooled Mind: How Children Think and How Schools Should Teach*. Basic Books.
4. OECD (2020). *Teaching for the Future: Effective Classroom Practices to Transform Education*.
5. Ministerul Educației (2023). *Ghid metodologic pentru abordarea interdisciplinară în curriculumul școlar*.